

PROCHEM S.A.

Raport na temat spółki

Historia kontraktu na budowę III nitki rurociągu „Przyjaźń”

Budowa ropociągu a polskie ustawodawstwo

Warszawa

Maj 2006

1.1 PROCHEM – największa polska spółka inżynierska

Prochem S.A. to największa polska spółka inżynierska. Od dwunastu lat jest obecna na warszawskiej GPW. Niezmiennie cieszy się dużym zaufaniem inwestorów i analityków rynku. W ciągu 59-letniej działalności, zaprojektowała i nadzorowała ponad 3000 inwestycji. Wśród Klientów firmy znajdują się największe przedsiębiorstwa krajowe i zagraniczne.

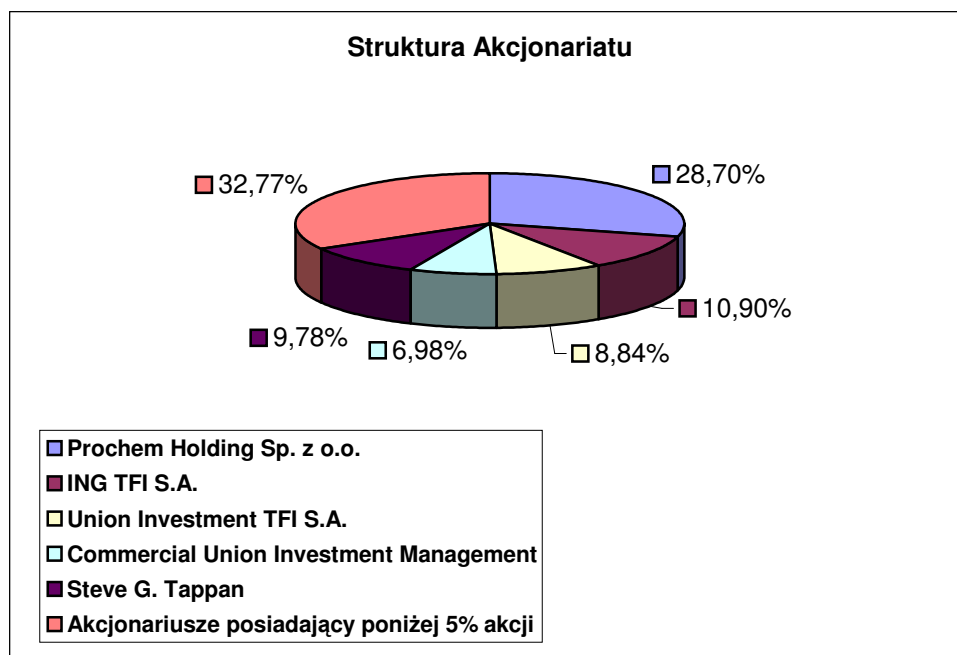
1.2 HISTORIA

W 1991 r. Prochem zostaje przekształcony w spółkę akcyjną, a jej akcje obejmują pracownicy. Po kolejnych emisjach, spółka debiutuje w 1994 r. na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. W tym samym roku inwestorem strategicznym w firmie zostaje jedna z największych światowych korporacji w dziedzinie projektowania przemysłowego – amerykańska firma inżynierska FLUOR DANIEL, która obejmuje 35 procent akcji. Obie firmy podpisują dwuletnią umowę o współpracy technicznej, której efektem jest wdrożenie najwyższych standardów i zrównanie poziomu usług Prochem S.A. z wiodącymi firmami światowymi. W 1996 r. Prochem S.A. rozpoczyna budowę grupy kapitałowej poprzez zakup udziałów w firmach inżynierskich i wykonawczych. Obecnie w skład Grupy wchodzi 14 wyspecjalizowanych spółek.

1.3 PROFIL

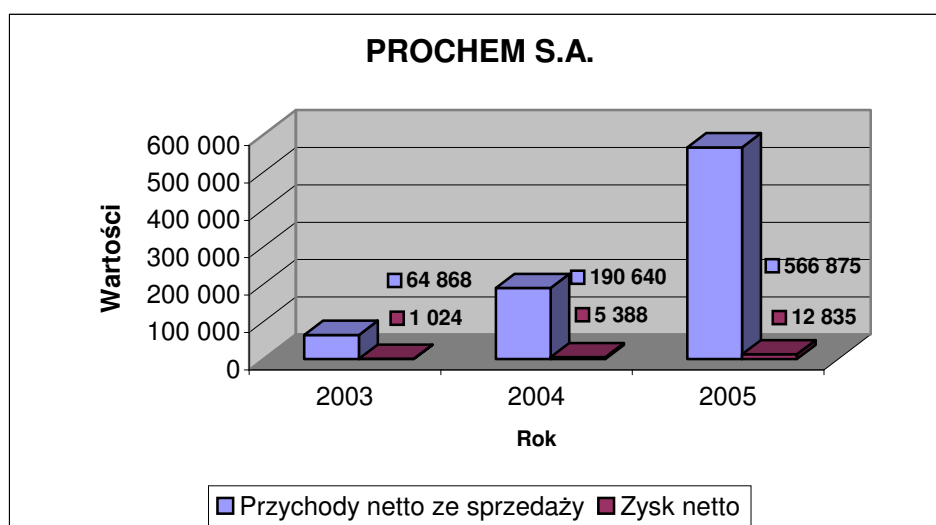
- Projektowanie;
- Generalne wykonawstwo lub generalna realizacja inwestycji, tj. kompleksowa obsługa realizacji inwestycji;
- Instytucja inwestora zastępczego, tj. koordynacja cyklu inwestycyjnego i zawierania umów z generalnym wykonawcą lub kilkoma wykonawcami, w zależności od potrzeb;
- Kompletacja dostaw w oparciu o szeroką bazę danych, zawierającą zestawienia sprawdzonych producentów oraz dostawców aparatów i urządzeń oraz materiałów;
- Rozruch instalacji przemysłowych;
- Utrzymanie „w ruchu”, obsługa techniczna i eksploatacja instalacji przemysłowych oraz obiektów produkcyjnych;
- Zarządzanie budynkami biurowymi i kompleksami mieszkalnymi;
- Analizy wykonalności i opłacalności inwestycji zarówno dla nowych zadań inwestycyjnych, jak i na potrzeby modernizacji oraz rozbudowy istniejących już obiektów i instalacji;
- Doradztwo przy organizowaniu finansowania przedsięwzięć inwestycyjnych
- Usługi konsultingowe i inżynierskie w zakresie ochrony środowiska.

1.4 STRUKTURA AKCJONARIATU ¹

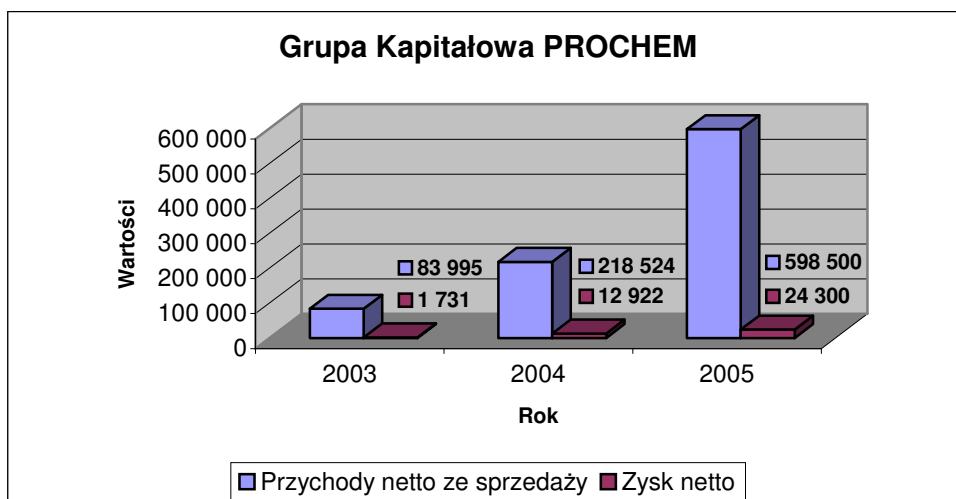

1.5 WYNIKI FINANSOWE SPÓŁKI

Wyniki spółki wykazują stałą tendencję wzrostową. Rośnie także udział eksportu w przychodach. W roku 2004 wartość eksportu wynosiła ok. 5 % przychodów. W roku bieżącym będzie to ponad 20% procent.

¹ Stan na dzień 6 kwietnia 2006 roku

„Notowania Prochemu wzrosły w ciągu ostatnich dwóch tygodni o około 29%. My wyceniamy 1 akcję spółki Prochem na 44,3 zł., co oznacza jeszcze ponad 13% potencjał wzrostowy. Rynek liczy, że Spółka będzie realizować część z wielu projektów inwestycyjnych związanych z uruchamianiem instalacji do produkcji biopaliw lub komponentów do biopaliw.(...) Ubiegłoroczne wyniki finansowe były lepsze od oczekiwań.”²

„Wyniki finansowe Prochemu za 2005 rok były znacznie lepsze od naszych oczekiwań, przychody były wyższe o ponad 10%, a zysk netto był wyższy o ok.6% od naszych prognoz.”³

1.7. WYBRANE PROJEKTY

- **Nitrogenmuvek Rt.** (największa węgierska firma nawozowa)- dwie umowy, podpisane w 2005 roku, o wartości 25 mln Euro, na zaprojektowanie i wybudowanie pod klucz instalacji do produkcji nawozów azotowych;
- **LG Philips LCD Poland** – umowa z 2006 roku, na wykonanie usług projektowych dla inwestycji koncernu w Kobierzycach;
- **ELF Atochem**– umowa na prace projektowe i kompletację dostaw dla wytwórni polistyrenu;
- **ABB Offshore Systems** – umowa na projekt rozbudowy platformy wydobywczej TROLL na Morzu Północnym, a także innych instalacji, związanych z eksploatacją podmorskich złóż ropy naftowej. Prace są realizowane w systemie projektowania trójwymiarowego PDMS.

² Cytat pochodzi z raportu AmerBrokers S.A. Dom Maklerski, z dn. 24 marca 2006 roku

³ Cytat pochodzi z raportu Millennium Dom Maklerski, z dn. 6 marca 2006 roku

1.8. KLIENCI

- **Sektor paliwowy i chemiczny:** PKN Orlen, Grupa Lotos, PERN „Przyjaźń”, „Naftobazy”, Rafineria Trzebinia, Zakłady Chemiczne „POLICE”, Anwil, Petrochemia Blachownia.
- **Sektor farmaceutyczny:** Polfa Tarchomin, Polpharma, Polfa Warszawa, Polfa Lublin.
- **Sektor użyteczności publicznej:** SGGW, Telewizja Polska, PP Porty Lotnicze, IRYDION, NCC/West Gate.
- **Klienci zagraniczni:** Toyota Motor Manufacturing Poland , Toyota Motor Industries, Bridgestone/Firestone , LG Plilips LCD, Nitrogenmuvek Rt., ABB Offshore, ELF Atochem, P&G, Delphi, Wydawnictwo Bauer, Coca-Cola, Pepsi Food, Henkel, Pilkington.

1.9 ZARZĄD

Marek Garliński – Prezes Zarządu PROCHEM S.A. Związany z firmą od 33 lat. Pracę w spółce rozpoczął na stanowisku Asystenta Projektanta. Fotel prezesa objął w 1997 roku. Ukończył studia na Politechnice Warszawskiej z tytułem magistra inżyniera urządzeń cieplnych i zdrowotnych. Absolwent studium podyplomowego MBA na Uniwersytecie Warszawskim.

Jarosław Stępniewski – Wiceprezes Zarządu spółki PROCHEM S.A. Z firmą związany od ponad 20 lat. Wcześniej pełnił funkcje kierownicze, związane z badaniami rynku, komplementacją dostaw, a także marketingiem. Ukończył studia na Politechnice Warszawskiej w Instytucie Inżynierii Chemicznej. Uzyskał również dyplom MBA.

Marek Kiersznicki – Członek Zarządu/ Dyrektor ds. sprzedaży i marketingu PROCHEM S.A.. Z firmą związany od 12 lat. W latach poprzednich pełnił funkcje Inżyniera budowy w spółce HYDROBUDOWA Włocławek. W 1994 roku przeszedł do firmy PROCHEM S.A. na stanowisko Project Manager. Ukończył studia na Politechnice Gdańskiej z tytułem magistra inżyniera na wydziale hydrotechniki. Posiada również dyplom MBA.

1.10. PRACOWNICY

PROCHEM SA zaliczany jest do najnowocześniejszych firm inżynierskich w Polsce. Grupa Prochem zatrudnia ponad 800 pracowników, w tym w spółce Prochem S.A. zatrudnionych jest prawie 300 pracowników. Większość z nich to wysoko wykwalifikowani inżynierowie, posiadający uprawnienia projektowe oraz wykonawcze do kierowania realizacją robót budowlanych. Zespół specjalistów z różnych branż, a także zastosowanie najnowocześniejszych narzędzi pracy pozwala na realizację trudnych przedsięwzięć dla wielu sektorów gospodarki.

1. HISTORIA KONTRAKTU NA BUDOWĘ III NITKI RUROCIĄGU PRZYJAŻŃ

2.1 KONSORCJUM

W 2002 roku PERN „Przyjaźń” przeprowadził przetarg na budowę III nitki rurociągu. Do przetargu przystąpiło kilka firm, a wśród nich, składając konkurencyjne oferty, firmy Prochem i Megagaz. W związku z sugestią Inwestora powstało Konsorcjum Prochem-Megagaz. Propozycja ta wynikała z analizy synergii obu ofert, które łącznie były najkorzystniejsze dla Inwestora. Prochem z wieloletnim doświadczeniem w projektowaniu i nadzorze zapewniał odpowiednie zaplecze techniczne i specjalistów, a Megagaz posiadał doświadczenie w budowie rurociągów. Umowa, dotycząca zaprojektowania oraz wybudowania rurociągu dla przesyłu ropy naftowej na odcinku Adamowo-Plebanka, między PERN „Przyjaźń”, a Konsorcjum Prochem-Megagaz została podpisana 27.08.2002 roku.

2.2 REALIZACJA UMOWY

Konsorcjum miało realizować inwestycję w formule Generalnego Realizatora Inwestycji, co oznaczało zarówno projektowanie III nitki jak i fazę realizacji. Ponieważ umowa była podpisywana w chwili, gdy nie było jeszcze projektów, rozliczenie między stronami miało odbywać się w formie akceptacji budżetów dla poszczególnych odcinków, z uwzględnieniem marży Konsorcjum („cost + fee”)

Ropociąg miał zostać wybudowany do 27 sierpnia 2005 roku. Termin ten, z przyczyn obiektywnych – tzn.: z braku miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na ok. 80% trasy, a także barier administracyjnych, okazał się niemożliwy do zrealizowania.

Ropociąg – luka w polskim ustawodawstwie⁴

Polskie ustawodawstwo - znowelizowana ustawa o gospodarce nieruchomościami z dnia 28 listopada 2003 roku- nie uwzględnia pojęcia ropociągu. Co oznacza, że w stosunku do właścicieli terenów, przez które miał przechodzić ropociąg, nie może mieć zastosowania uproszczona procedura wywłaszczeniowa. Niechęć właścicieli gruntów była również podyktowana faktem, że zgodnie z literą prawa są oni zobowiązani do zapłacenia podatku od odszkodowania za zniszczenie gruntu. To kolejna luka na styku przepisów o nieruchomościach i podatkowych. Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 roku, przewiduje co prawda zwolnienie podatku od odszkodowania za szkody w uprawach rolnych i drzewostanie, ale precyzuje, że odnosi się to szkód powstałych po wybudowaniu urządzeń infrastruktury technicznej. A urządzenia infrastruktury technicznej, zdefiniowane w ustawie o gospodarce nieruchomościami-nie obejmują ropociągu.

Niezwykle istotną kwestią przy tego rodzaju inwestycjach jest także procedura uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MPZP). Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 27 marca 2003 roku, procedura przeprowadzana przez samorząd jest procesem długotrwałym i żmudnym.

Nieuregulowanie kwestii ropociągu w polskich przepisach prawnych, a także przepisy stanowiące o uchwalaniu MPZP, stawiają pod znakiem zapytania wszelkie tego typu inwestycje, z rurociągiem Odessa-Brody na czele.

Brak woli PERN do podpisania aneksu

Umowa między stronami uwzględniała obowiązujący stan prawny i wprost zakładała możliwość podpisania aneksu, jeśli ww. procedury nie zakończą się w określonym czasie. To Inwestor miał obowiązek zadbać o to, aby MPZP zostały uchwalone do czasu rozpoczęcia inwestycji. Tak się jednak nie stało. W związku z powyższym, Konsorcjum przez 15 miesięcy dążyło do uzgodnienia aneksu. Jednak ze strony ówczesnego zarządu PERN nie było najmniejszej woli współpracy.

Rozwiązanie umowy

Umowa została rozwiązana w dniu 10 listopada 2005 roku. PERN zarzucał Konsorcjum niedochowanie terminów, a także nie utrzymanie określonego poziomu kosztów. Terminy nie mogły zostać dotrzymane z powodu braku zatwierdzenia miejscowych planów i barier administracyjnych. W tym przypadku rozwiązaniem miał być aneks. Jeśli chodzi o koszty, to zgodnie z umową, budżety dla poszczególnych odcinków były za każdym razem

---

⁴ więcej informacji w załączniku nr 1

zatwierdzone przez Inwestora- i przez trzy lata obowiązywania umowy- żaden nie został zakwestionowany.

Sporna partia rur

Po rozwiązaniu umowy, między stronami pojawił się spór, dotyczący rozliczenia kosztów za rury, dostarczone na potrzeby inwestycji. Prochem znając specyfikę inwestycji i biorąc pod uwagę jej terminową realizację, zakupił rury potrzebne na budowę całego ropociągu. Zakup rur odbył się w drodze międzynarodowego przetargu, który wygrała polska Huta Ferrum. Kontrakt ten był dla Huty fundamentem dla układu z wierzycielami. Umowa na dostawę rur między Konsorcjum, a Hutą wraz ze szczegółowym harmonogramem była akceptowana przez PERN. PERN nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do realizacji kontraktu. Rury zostały dostarczone w ilości i terminie, zgodnym z umową, na dowód czego Prochem dysponuje protokołem odbioru. Mimo to, spółka PERN przez kilka miesięcy odmawiała rozliczenia się z tytułu dostawy rur. W związku z powyższym, obie spółki- zarówno Prochem S.A., jak i Huta Ferrum znalazły się w obliczu poważnego kryzysu finansowego.

Na przełomie 2005/2006 roku PERN uznał zasadność tego roszczenia i spłacił zobowiązania z tytułu dostarczonych rur.

W dniu 21 grudnia 2005 roku, PERN i Konsorcjum podpisały Porozumienie, mające na celu rozliczenie ww. umowy. Do dnia dzisiejszego, ze względu na brak woli ze strony PERNu, nie nastąpiło ostateczne rozliczenie. Postawa PERNu jest tym samym sprzeczna z postanowieniami zarówno umowy jak i późniejszego Porozumienia.

2.3 TEMAT III NITKI W MEDIACH

Trzecia nitka rurociągu naftowego, jako jeden z warunków bezpieczeństwa energetycznego państwa i inwestycja szacowana na miliard złotych, od samego początku wzbudzała zainteresowanie mediów. Od 2002 roku, czyli od momentu rozstrzygnięcia przetargu pojawiło się w mediach szereg nieprawdziwych i nieścisłych informacji, godzących w dobre imię Prochem S.A. Najczęściej miały one związek z następującymi kwestiami:

Przetarg - Konsorcjum Prochem-Megagaz

Do przetargu na budowę III nitki rurociągu, przystąpiło kilka firm, a wśród nich, składając konkurencyjne oferty: Prochem i Megagaz. W związku z sugestią Inwestora powstało Konsorcjum Prochem-Megagaz. Prochem oferował niekwestionowane doświadczenie w projektowaniu i nadzorze nad inwestycjami budowlanymi, a Megagaz w budowie rurociągów. Zdaniem Inwestora była to najlepsza synergia ofert.

Śledztwo Prokuratury w związku z przetargiem i zawarciem umowy

Płocka Prokuratura Okręgowa prowadziła śledztwo, dotyczące podejrzenia wyrządzenia znacznej szkody majątkowej w mieniu PERN w związku z przetargiem i zawarciem umowy z Konsorcjum. Śledztwo to zostało umorzone ze względu na brak znamion czynu zabronionego.

Prochem i Megagaz – dwie odrębne spółki

W związku z występowaniem w jednym konsorcjum, liczne zarzuty wobec spółki Megagaz, są automatycznie przypisywane Prochemowi. Jest to oczywiście konsekwencja skrótu myślowego dziennikarzy, którzy często piszą o konsorcjum, jakby to była jedna spółka. Prochem i Megagaz to dwa odrębne podmioty gospodarcze, które wystąpiły w konsorcjum tylko i wyłącznie w jednym celu biznesowym, jakim była budowa III nitki.

Szczególnie często pojawia się zarzut, jakoby konsorcjum było „modelową spółką nomenklaturową”⁵. Zarządzający spółką Prochem S.A. nie mają nic wspólnego z tzw. nomenklaturą. Nie są także związani, jak np.: pisał Forbes, z byłymi ministrami SLD, tajnymi służbami i wojskiem. Osoby, wchodzące w skład Zarządu Prochem S.A. pracują w firmie nieprzerwanie od kilkudziesięciu lat, co związane jest z ich wysokimi i niekwestionowanymi kwalifikacjami zawodowymi. Ich działalność była i jest całkowicie apolityczna. Spółka Prochem jest przykładem modelowej prywatyzacji. Po przekształceniu spółki z przedsiębiorstwa państwowego w spółkę akcyjną, jej akcjonariuszami zostali pracownicy firmy. Dzisiaj akcjonariuszami Prochem

---

⁵ Cytat z artykułu z „Forbes” – fragmenty art. i odpowiedź spółki w załączniku nr 2

S.A. są między innymi takie cenione instytucje jak: Union Investment TFI SA, Commercial Union Investment Management, ING TFI S.A.

Sporna partia rur

W artykułach prasowych znalazły się również sugestie, jakoby spółka Prochem S.A., domagała się od PERNu, nie mając wystarczających podstaw prawnych, zapłaty 100 mln zł. za rury, potrzebne do budowy ropociągu. Tymczasem, umowa na dostawę ww. rur wraz ze szczegółowym harmonogramem dostaw, była akceptowana przez PERN. PERN nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń, dotyczących realizacji kontraktu. Rury zostały więc dostarczone w ilości i terminie, uzgodnionym z PERNem. PERN na przełomie 2005/2006 roku wywiązał się z tej umowy.

Załącznik nr 1

BUDOWA ROPOCIĄGU A POLSKIE USTAWODAWSTWO

Ropociąg nie jest inwestycją pożytku publicznego

Zgodnie z obowiązującym w Polsce systemem prawnym ropociąg nie jest inwestycją pożytku publicznego. Pojęcie ropociągu nie występuje ani w przepisach ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 r., ani w noweli tej ustawy z dnia 28 listopada 2003. Nie można więc zastosować w stosunku do właścicieli gruntów uproszczonych procedur wywłaszczeniowych.

Ustawa o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 r.

Art. 6.

„ Celami publicznymi w rozumieniu ustawy są:

1) wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa i utrzymywanie tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, części lotniczych lotnisk oraz służących do kierowania, kontroli, nadzoru i zabezpieczenia ruchu lotniczego, w tym rejonów podejść, a także łączności publicznej i sygnalizacji;

1a) wydzielanie gruntów pod linie kolejowe oraz ich budowa i utrzymanie;

2) budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń;

3) budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania;

4) budowa oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących

5) zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.....

Art. 143

2) Przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych.

Obowiązek zapłacenia podatku od odszkodowania

Właściciel gruntu, przez który płynie ropociąg jest zobowiązany do zapłacenia podatku dochodowego od odszkodowania za zniszczenie gruntu na skutek budowy ropociągu. Luka prawna w ustawie o nieruchomościach i podatkowej nie zwalnia z podatku dochodowego odszkodowań za budowę ropociągu, inaczej niż w przypadku gazociągu i wodociągu. Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych przewiduje w art. 21 ust.1 zwolnienie z podatku od odszkodowań, wypłaconych za szkody w uprawach rolnych i drzewostanie. Chodzi jednak o szkody powstałe po wybudowaniu urządzeń infrastruktury technicznej. A urządzenia infrastruktury technicznej, zdefiniowane w ustawie gospodarce nieruchomościami, nie obejmują pojęcia ropociągu.

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 roku

Art. 21

1. Wolne od podatku dochodowego są (...)

120)odszkodowania wypłacone, na podstawie wyroków sądowych i zawartych umów (ugód) posiadaczom gruntów, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, z tytułu:

a) ustanowienia służebności gruntowej,

b) rekultywacji gruntów,

c) szkód powstałych w uprawach rolnych i drzewostanie w wyniku prowadzenia na tych gruntach, przez podmioty uprawnione na podstawie odrębnych przepisów, inwestycji związanych z budową urządzeń infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Długotrwała procedura zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Budowa III nitki pokazała jak ważną kwestią przy tego typu inwestycjach jest procedura zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Otóż niemal 80% terenów, przez który miała być poprowadzona trasa rurociągu, nie miała zatwierdzonych planów. Dodatkowo na początku b.r., utraciły ważność wszystkie plany, uchwalone przed rokiem 1995. A zgodnie z obowiązującym prawem proces uchwalania planów jest żmudny i długotrwały.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Art. 14.

1. W celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy

rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego dalej „planem miejscowym”, z zastrzeżeniem ust. 6.

2. Integralną częścią uchwały, o której mowa w ust. 1, jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu.

3. Plan miejscowy, w wyniku którego następuje zmiana przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, sporządza się dla całego obszaru wyznaczonego w studium.

4. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, rada gminy podejmuje z własnej inicjatywy lub na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta.

5. Przed podjęciem uchwały, o której mowa w ust. 1, wójt, burmistrz albo prezydent miasta wykonuje analizy dotyczące zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami studium, przygotowuje materiały geodezyjne do opracowania planu oraz ustala niezbędny zakres prac planistycznych.

6. Planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych.

7. Plan miejscowy sporządza się obowiązkowo, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne.

8. Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego.

Art. 15.

1. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Art. 17.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno:

- 1) ogłasza w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały, o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) zawiadamia, na piśmie, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania planu;
- 3) rozpatruje wnioski, o których mowa w pkt 1, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia upływu terminu ich składania;
- 4) sporządza projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 5) sporządza prognozę skutków finansowych uchwalenia planu miejscowego, z uwzględnieniem art. 36;
- 6) uzyskuje opinie o projekcie planu:

- a) gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8, komisji urbanistyczno-architektonicznej,
  - b) wójtów, burmistrzów gmin albo prezydentów miast, graniczących z obszarem objętym planem, w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- 7) uzgadnia projekt planu z:
- a) wojewodą, zarządem województwa, zarządem powiatu w zakresie odpowiednich zadań rządowych i samorządowych,
  - b) właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków,
  - c) organami właściwymi do uzgadniania projektu planu na podstawie przepisów odrębnych,
  - d) właściwym zarządcą drogi, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę,
  - e) właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa,
  - f) dyrektorem właściwego urzędu morskiego w zakresie zagospodarowania pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani,
  - g) właściwym organem nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych,
  - h) właściwym organem administracji geologicznej w zakresie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
  - i) ministrem właściwym do spraw zdrowia w zakresie zagospodarowania obszarów ochrony uzdrowiskowej;
- 8) uzyskuje zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- 9) wprowadza zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień;
- 10) ogłasza, w sposób określony w pkt 1, o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami;
- 11) wyznacza w ogłoszeniu, o którym mowa w pkt 10, termin, w którym osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą wnosić uwagi dotyczące projektu planu, nie krótszy niż 14 dni od dnia zakończenia okresu wyłożenia planu;
- 12) rozpatruje uwagi, o których mowa w pkt 11, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia upływu terminu ich składania;
- 13) wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z rozpatrzenia uwag, o których mowa w pkt 11, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia;
- 14) przedstawia radzie gminy projekt planu miejscowego wraz z listą nieuwzględnionych uwag, o których mowa w pkt 11.

Załącznik nr 2

4.1 FORBES, nr 04/2006 - fragment artykułu „Miękka rura, twarde lądowanie”

„... Po tym, jak płocka prokuratura odkryła niegospodarność przy budowie trzeciej nitki, PERN wyrzucił z placu budowy kontrowersyjne konsorcjum Prochem-Megagaz, modelową niemal spółkę nomenklaturową, związaną z byłymi ministrami z SLD, tajnymi służbami i wojskiem. W czerwcu 2004r. został usunięty jeden prezes PERN (za opóźnienia w budowie trzeciej nitki), w październiku 2005 drugi”.

4.2 Odpowiedź Prochem S.A. , sprostowanie informacji nieprawdziwych

W artykule „Miękka rura, twarde lądowanie”, opublikowanym w numerze 04/2006 ukazały się nieprawdziwe informacje na temat Prochem S.A.:

1. Nieprawdziwa jest informacja o tym, że prokuratura płocka wykryła niegospodarność przy budowie trzeciej nitki rurociągu PERN. W styczniu 2006 roku, Prokuratura okręgowa w Płocku umorzyła śledztwo z powodu braku znamion czynu zabronionego.
2. Nieprawdziwa jest informacja o tym, że Prochem S.A. jest spółką nomenklaturową. Osoby, zasiadające w Zarządzie spółki związane są ze spółką od początku swojej kariery zawodowej-czyli od kilkudziesięciu lat. O ich wyborze na stanowiska kierownicze decydowały wyłącznie kryteria merytoryczne.
3. Nieprawdziwa jest informacja o tym, że firma Prochem S.A. jest powiązana z byłymi ministrami SLD, tajnymi służbami oraz wojskiem. Członkowie Zarządu oraz Rady Nadzorczej nigdy nie byli związani z jakąkolwiek działalnością polityczną, lub mającą związek z wojskiem oraz tajnymi służbami.
4. Nieprawdziwa jest informacja, sugerująca jakoby Prochem-Megagaz to jedna spółka. Prochem S.A. i Megagaz to dwa odrębne podmioty gospodarcze, które ze względów biznesowych (synergia ofert) przystąpiły do konsorcjum, w związku z budową III nitki rurociągu Przyjaźń.

Raport został przygotowany przez firmę MDI Strategic Solutions, która współpracuje ze spółką Prochem S.A. oraz innymi firmami z sektora budowlanego.